

РЕЦЕНЗІЇ

DOI:

Т. О. Коломоєць,
доктор юридичних наук, професор

ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО, ДЕРЖАВА: ГЕНДЕРНИЙ ВИМІР

Запорізький національний університет
вул. Жуковського, 66, 69600, Запоріжжя, Україна
E-mail: uf@znu.edu.ua

Монографія присвячена питанням гендерного виміру існування українського суспільства.

Державна гендерна політика – це діяльність державних інституцій з реалізації та гарантування рівних прав, свобод і можливостей для жінок і чоловіків, утвердження рівності статей та формування гендерної культури в суспільстві у масштабі окремої держави. Слово «політика» в цьому контексті стосується не лише внутрішніх законів та планів держави, а й стратегічних напрямків руху розвитку країни, її зовнішньополітичної позиції.

За таких умов у монографії розглянуті усі найважливіші аспекти державної гендерної політики в Україні. Окремі статті монографії розглядають наступні проблеми: гендерна політика в Україні: актуальний стан, напрями та перспективи розвитку; питання гендерної рівності, як основи справедливого суспільства; теоретичні питання забезпечення гендерної рівності; система державно-управлінських заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; готовність правової системи України до імплементації положень Конвенції від 11.05.2011 року Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами (Стамбульська конвенція).

Серед методів реалізації гендерної політики в масштабі держави, зокрема, розглянуті наступні: розроблення планів та стратегій розвитку держави з урахуванням питань статі; прийняття відповідного законодавства; розробка та імплементація державних механізмів забезпечення рівності статей в суспільстві, узгодження їх із громадськістю, гарантування їхнього здійснення; імплементація позитивної дії в законодавстві та на практиці; захист репродуктивних прав та здоров'я жінок та дівчат; протидія дискримінації жінок на робочих місцях, в освітніх та інших соціальних процесах; розробка та імплементація протидії насильству проти жінок, в тому числі сексуальному, моніторинг рівня злочинів на основі статі та створення шляхів реабілітації для тих, хто від них постраждали; сприяння просвітницькій діяльності щодо гендерних питань, взаємодія з науковими установами задля проведення гендерних досліджень соціальних процесів у країні.

Розглянуті окремі питання відповідності українського законодавства положенням Стамбульської конвенції. Показано, що тенденції розвитку українського законодавства в цілому відповідають вказаним положенням.

В цілому рецензована монографія заслуговує позитивної оцінки і може бути рекомендована до видання і впровадження.